

P7_TA(2012)0321

Naiste roll rohelises majanduses

Euroopa Parlamendi 11. septembri 2012. aasta resolutsioon naiste rolli kohta rohelises majanduses (2012/2035(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 2 ja artikli 3 lõike 3 teist lõiku ning Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 8,
- võttes arvesse Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 23,
- võttes arvesse komisjoni 20. juuni 2011. aasta teatist „Rio+20: roheline majanduse ja juhtimise parandamise suunas” (COM(2011)0363),
- võttes arvesse komisjoni 8. märtsi 2011. aasta teatist „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” (COM(2011)0112),
- võttes arvesse komisjoni 11. veebruari 2011. aasta teatist „2010. aasta aruanne naiste ja meeste võrdõiguslikkuse valdkonnas tehtud edusammude kohta” (SEC(2011)0193),
- võttes arvesse komisjoni 21. septembri 2010. aasta teatist „Naiste ja meeste võrdõiguslikkuse strateegia 2010–2015” (COM(2010)0491),
- võttes arvesse Pekingis 1995. aasta septembris korraldatud neljandat ülemaailmset naisteteemalist konverentsi, Pekingis vastu võetud deklaratsiooni ja tegevusprogrammi ning sellest tulenevaid lõppdokumente, mis võeti vastu järgnevatel ÜRO erakorralistel istungjärgudel Peking +5, Peking +10 ja Peking +15 edasiste meetmete ja algatuste teemal Pekingi deklaratsiooni ja tegevusprogrammi rakendamiseks vastavalt 9. juunil 2000, 11. märtsil 2005 ja 2. märtsil 2010,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni naiste diskrimineerimise kõigi vormide likvideerimise kohta, mis võeti vastu 18. detsembril 1979,
- võttes arvesse Euroopa Soolise Võrdõiguslikkuse Instituudi 2012. aasta aruannet „Review of the Implementation in the EU of area K of the Beijing Platform for Action: Women and the Environment Gender Equality and Climate Change”,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni keskkonnaprogrammi (UNEP), Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kaubandus- ja arengukonverentsi (UNCTAD) ning vähim arenenud riikidega, sisemaa arengumaadega ja arengumaade hulka kuuluvate väikeste saareriikidega tegeleva ÜRO kõrge esindaja büroo (UN-OHRLLS) avaldatud ühisaruannet „Why a Green Economy Matters for the Least Developed Countries”¹, mis valmistati ette 2011. aasta mais toimunud IV vähim arenenud riike käsitleva konverentsi tarbeks,

¹

http://unctad.org/en/Docs/unep_unctad_un-ohrls_en.pdf

- võttes arvesse UNEPi 2008. aasta septembri aruannet „Green Jobs: Towards Decent Work in a Sustainable, Low-Carbon World”¹,
- võttes arvesse ÜRO üksuse UN WOMEN 1. novembri 2011. aasta aruannet „The Centrality of Gender Equality and the Empowerment of Women for Sustainable Development”², mis on ette valmistatud 2012. aastal toimuva ÜRO säästva arengu konverentsil (Rio+20) koostatava dokumendi eeldokumendina,
- võttes arvesse Rio+20 naiste küsimustega tegeleva põhigrupi 1. novembri 2011. aasta seisukohtade kokkuvõtet³,
- võttes arvesse naiste küsimustega tegeleva põhigrupi 2011. aasta märtsi kirjalikke seisukohti, mis esitati ÜRO 2012. aasta säästva arengu konverentsiks ettevalmistumise raames ning mis kannavad pealkirja „A Gender Perspective on the „Green Economy””⁴,
- võttes arvesse valitsuse 2005. aasta ametlikku aruannet „Bilen, Biffen, Bostaden: Hållbara laster – smartare konsumtion”⁵ (Stockholm, Rootsi),
- võttes arvesse parlamendi 20. aprilli 2012. aasta resolutsiooni naiste ja kliimamuutuse kohta⁶,
- võttes arvesse parlamendi 13. märtsi 2012. aasta resolutsiooni naiste osalemise kohta poliitiliste otsuste tegemisel, kvaliteedi ja võrdõiguslikkuse kohta,⁷
- võttes arvesse parlamendi 13. märtsi 2012. aasta resolutsiooni soolise võrdõiguslikkuse kohta Euroopa Liidus aastal 2011⁸,
- võttes arvesse parlamendi 29. septembri 2011. aasta resolutsiooni ELi ühise seisukoha väljatöötamise kohta eelseisvaks ÜRO säästva arengu konverentsiks (Rio+20)⁹,
- võttes arvesse oma 7. septembri 2010. aasta resolutsiooni tööhõivevõimaluste arendamise kohta uue säästva majanduse raames¹⁰,
- võttes arvesse oma 17. juuni 2010. aasta resolutsiooni majanduslanguse ja finantskriisi sooliste aspektide kohta¹¹,
- võttes arvesse kodukorra artiklit 48,
- võttes arvesse naiste õiguste ja soolise võrdõiguslikkuse komisjoni raportit ning

1 http://www.unep.org/labour_environment/features/greenjobs-report.asp

2 <http://www.unwomen.org/wp-content/uploads/2011/11/Rio+20-UN-Women-Contribution-to-the-Outcome-Documents.pdf>

3 http://www.womenrio20.org/Women's_MG_Rio+20_Summary.pdf

4 <http://www.wecf.eu/download/2011/March/greeneconomyMARCH6docx.pdf>

5 <http://www.regeringen.se/content/1/c6/04/59/80/4edc363a.pdf>

6 Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0145.

7 Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0070.

8 Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0069.

9 Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2011)0430.

10 ELT C 308 E, 20.10.11, lk 6.

11 ELT C 236 E, 12.08.11, lk 79.

regionaalarengukomisjoni arvamust (A7-0235/2012),

- A. arvestades, et rohelist majandust määratletakse kui jätkusuutlikku majandust, mis tähendab nii sotsiaalset kui ka majanduslikku jätkusuutlikkust; arvestades, et sotsiaalne jätkusuutlikkus tähendab ühiskonnakorraldust, milles valitseb võrdõiguslikkus ja sotsiaalne õiglus sõltumata soost, rahvuslikust kuuluvusest, nahavärvusest, usust, seksuaalsest sättumusest, puuetest või poliitilistest vaadetest;
- B. arvestades, et kliimamuutused ja vähenev bioloogiline mitmekesisus halvendavad naiste ja meeste elutingimusi ning vähendavad heaolu ja rahulolu; arvestades, et ökosüsteemi kaitsmine on seega üks roheline majanduse tugisambaid; arvestades, et praegune põlvkond ei saa jätta vastutust nüüdsete keskkonnaprobleemide lahendamise eest tulevastele põlvkondadele; arvestades, et ökoloogiline jätkusuutlikkus hõlmab kogukonna ressursside kasutamist, säilitamist ja parandamist sellisel viisil, et säilivad keskkonnaprotsessid, millest elu sõltub, ja et kogu elukvaliteet – nii praegu kui ka tulevikus – saaks paraneda;
- C. arvestades, et soorollide tõttu ei mõjuta naised keskkonda samamoodi nagu mehed, ning et paljudes riikides on struktuuriliste normide ja diskrimineerimise tõttu piiratud naiste juurdepääs ressurssidele, samuti võimalus olukorraga toime tulla ja kohanduda;
- D. arvestades, et keskkonnapoliitikal on otsene mõju üksikisikute tervisele ja sotsiaal-majanduslikule seisundile, ning arvestades, et sooline ebavõrdsus koos naiste erineva majandusliku ja sotsiaalse seisundi ning vajaduste mitteteadvustamisega tähendab, et naised kannatavad ebaproportsionaalselt keskkonna halvenemise ja selle valdkonna ebapiisava poliitika tõttu;
- E. arvestades, et mõnes liikmesriigis on naise roll rohelises majanduses endiselt alahinnatud ja tunnustamata, mis tekitab sageli diskrimineerimist hüvede puudumise näol, näiteks sotsiaalkaitse, tervisekindlustuse, piisava palgataseme ja pensioniõiguste valdkonnas;
- F. arvestades, et kliimamuutused ja ökosüsteemi kahjustamine tabavad kõige tõsisemalt kõige vaesemaid elanikkonnarühmi, kellest hinnanguliselt 70 protsenti moodustavad naised;
- G. arvestades, et roheline ja jätkusuutlik majandusele üleminek on vajalik selleks, et vähendada keskkonnale avalduvat kahjulikku mõju, suurendada sotsiaalset õiglust ning luua ühiskond, kus naistel ja meestel on võrdsed õigused ja võimalused;
- H. arvestades, et sageli tekitab üleminek roheline majandusele naiste jaoks erilisi raskusi rohelistes töökohtades turule pääsemisel, sest neil puudub tihti piisav tehnoloogiline väljaõpe, mis on vajalik rohelises majanduses erialastel ametikohtadel töötamiseks;
- I. arvestades, et naised on keskkonnavalastel läbirääkimistel, eelarvega seotud aruteludel ja roheline majanduse saavutamise üle otsustamisel selgelt vähemuses;
- J. arvestades, et tarbijakäitumine ja elustiil avaldavad märkimisväärset mõju keskkonnale ja kliimale; arvestades, et rikkamates riikides valitsevad tarbimisharjumused – näiteks seoses toiduainete ja transpordiga – ei ole pikemas perspektiivis jätkusuutlikud, eriti kui mõelda sellele, et kõikidel naistel ja meestel üle kogu maailma on õigus heale elujärjele

ja heaolule;

- K. arvestades, et üldiselt võttes on naiste ja meeste tarbimisharjumused erinevad; arvestades, et sõltumata sotsiaalmajanduslikust olukorrast tarbivad naised võrreldes meestega vähem ning näitavad üles suuremat tahtet tegutseda oma tarbimisvalikute kaudu keskkonna kaitsmise nimel, st piiravad näiteks lihasöömist, sõidavad vähem autoga ja on energiasäästlikumad;
- L. arvestades, et naistel ei ole praeguse sugude võimustruktuuri tõttu sellist mõjuvõimu ja juurdepääsu transpordisüsteemile, nagu on meestel; arvestades, et kui me soovime parandada naiste transpordivõimalusi, on vaja kasutusele võtta paremini toimiv ühistransport, rohkem kõnni- ja jalgrattateid, tagada väiksemad vahemaad teenusepakkujate vahel ning arendada ja täiendada keskkonnahoidlikke transpordivahendeid hõlmavaid teadmisi ja innovatsiooni;
- M. arvestades, et naised on keskkonnaohtude ja kliimamuutuse mõjule eriti vastuvõtlikud oma sotsiaal-majandusliku seisundi tõttu, mis meestega võrreldes on halvem, oma koduste kohustuste tõttu, mida neil on ebaproportsionaalselt palju, ja vägivallaohu tõttu, millesse nad satuvad loodusvarade nappusest tekkinud või ägenenud konfliktiolukordades;
- N. arvestades, et naised peavad saama täielikult osaleda rohelise majanduse poliitika kujundamisel ning selle üle otsustamise ja selle elluviimise protsessis; arvestades, et naiste osalemine on aidanud parandada hädaolukorras reageerimist, suurendada bioloogilist mitmekesisust, suurendada toiduohutust, vähendada kõrbestumist ja parandada metsakaitset;
- O. arvestades, et puuduvad terviklikud ja võrreldavad andmed rohelise majanduse mõju kohta tööturule;

Üldine raamistik

1. rõhutab vajadust häälestada ühiskond ümber rohelisele majandusele, kus keskkonnavalused kaalutlused on seotud sotsiaalse jätkusuutlikkuse, näiteks suurema võrdõiguslikkuse ja sotsiaalse õiglusega;
2. märgib, et rohelise majanduse konkreetsete oluliste osade mõjutavad ökosüsteemi, tarbimist, toitu, arengut, transporti, energiat ja hoolekandesektorit;
3. peab kahetsusväärseks, et ELi institutsioonidele ja komiteedele esitatud komisjoni teatise „Rio+20: rohelise majanduse ja juhtimise parandamise suunas” puudub täielikult soolise võrdõiguslikkuse mõõde;
4. palub komisjonil ja liikmesriikidel strateegiate, tegevuskavade ja eelarvekavade planeerimisel ning nende keskkonna- ja kliimamõju hindamisel koguda elanikkonnarühmade vanuse järgi jaotatud ja sooliselt eristatud andmeid; märgib, et ilma statistiliste andmeteta on raske võtta asjakohaseid võrdõiguslikkust suurendavaid meetmeid;
5. avaldab kahetsust, et soolise võrdõiguslikkuse kaalutlused ja perspektiivid ei ole hästi integreeritud säästva arengu poliitikasse ja programmidesse; tuleb meelde, et soolise

võrdõiguslikkuse perspektiivi puudumine keskkonnapoliitikas suurendab soolist ebavõrdsust, ning kutsub komisjoni ja liikmesriike üles kehtestama rahvusvahelisel, riiklikul ja piirkondlikul tasandil keskkonnapoliitikas soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise mehhanisme;

6. kutsub komisjoni üles algatama uuringuid soolise võrdõiguslikkuse ja rohelise majanduse teemal ning naiste panuse kohta rohelisse innovatsiooni ning roheliste teenuste ja toodete väljatöötamisse;
7. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama ja edendama konkreetset uurimistööd ja uuringuid selle kohta, kuidas üleminek rohelisele majandusele mõjutab naisi ja mehi erinevatel aladel, ning naiste olulise rolli kohta selle ülemineku hõlbustamisel; palub komisjonil ja liikmesriikidel lisada keskkonnakaitse- ja keskkonnamõju hindamise uuringutesse soolise võrdõiguslikkuse aspekt;
8. tunnistab pakilist vajadust rahvusvahelise kokkuleppe järele seoses nii sotsiaalse kui ka ökoloogilise jätkusuutlikkuse sambal põhineva rohelise majanduse määratlusega; rõhutab kodanikuühiskonna, eeskätt ühiskondlike liikumiste, keskkonnaorganisatsioonide ja naiste õiguste organisatsioonide tähtsat rolli rohelise majanduse sihtide ja eesmärkide määratluse väljatöötamisel;
9. kutsub komisjoni üles süstemaatiliselt arvestama soolise võrdõiguslikkuse aspektiga keskkonnapoliitika määratlemisel, rakendamisel ja jälgimisel kõigil tasanditel, ka kohaliku ja piirkondliku arengu puhul, ning teadustegevuses; kutsub komisjoni üles kasutama soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamist ja toetama selle edendamist hea valitsemistava vahendina;
10. kutsub komisjoni üles tulevase ELi struktuurifonde (Euroopa Sotsiaalfondi ja Euroopa Regionaalarengu Fondi) ja ühist põllumajanduspoliitikat käsitlevate määruste ja programmide väljatöötamisel ning nende üle läbirääkimiste pidamisel – eelkõige rohelisele majandusele ülemineku seotud meetmete puhul – edendama keske teemana soolist võrdõiguslikkust;
11. täheldab, et taastuenergiat saab kasutada kaugetes ja eraldatud piirkondades, kus puudub elekter, ja et see aitab toota mittesaastavat energiat; ergutab seega liikmesriike arendama Euroopa Regionaalarengu Fondi (ERF) ja Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) kaudu välja struktuurid keskkonnasõbraliku taastuenergia kasutusele võtmiseks; ergutab rohkem tegelema innovatsiooniga ning mehi ja naisi osalema näiteks keskkonnasõbraliku energeetika ja arhitektuuri väljaarendamises;
12. palub komisjonil suurendada teavituskampaaniate abil teadlikkust rohelisele majandusele ülemineku olulisusest ja sootundliku keskkonnapoliitika soodsast mõjust;

Jätkusuutlik tarbimine

13. palub komisjonil ja liikmesriikidel integreerida soolise võrdõiguslikkuse alased eesmärgid kõikidesse keskkonnaga seotud poliitikavaldkondadesse ja kõikide tasandite majandusotsustesse ning märgib, et need eesmärgid tuleb välja töötada koostöös kodanikuühiskonnaga;
14. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid kohaldaksid uut ühiskondlikku ja

- kliimahoidlikku kasvunäitajat, mis hõlmab heaolu mittemajanduslikke aspekte ning keskendub peamiselt säästva arenguga seotud küsimustele, nagu sooline võrdõiguslikkus, vaesuse vähendamise ja väiksem kasvuhuonegaaside heide;
15. märgib, et tegevus, mis on suunatud inimeste õigustatud nõudmiste rahuldamiseks eluaseme, toidu, varustuse, energia ja töökohtade järele peab alati toimuma ökosüsteeme säilitaval ja kliimamuutusi piiraval moel, kusjuures loodusressursside kasutamisel tuleb kinni pidada inimõigustest, mille tulemusel suureneb võrdsus ja keskkonnaalasel võrdõiguslikkusel põhinev jaotamine;
 16. rõhutab, kui oluline on tagada, et meie lapsed ja lapselapsed saaksid elada heades tingimustes ja et majanduslik areng vastaks praegustele vajadustele, seadmata ohtu tulevase põlvkondi;
 17. rõhutab, et SKPga saab mõõta tootmist, mitte aga keskkonnasäästlikkust, ressursitõhusust, sotsiaalset kaasatust ega ühiskonna arengut üldiselt; nõuab uute selgete ja mõõdetavate näitajate väljatöötamist, milles arvestatakse kliimamuutusi, bioloogilist mitmekesisust, ressursitõhusust ja sotsiaalset võrdsust;
 18. kutsub liikmesriike üles võtma fiskaalpoliitilisi meetmeid, mis aitaksid saavutada rohelist majandust, kehtestades muu hulgas keskkonnamõjuga seotud makse, ning rakendama rohelist innovatsiooni ja jätkusuutlikke taristusüsteeme edendavaid vahendeid;
 19. on seisukohal, et ELi avalikke vahendeid tuleks palju rohkem kasutada jätkusuutlike ühiste hüvede loomiseks;
 20. nõuab, et EL peaks rahaliste toetuste tingimuseks seadma keskkonda ja sotsiaalset jätkusuutlikkust toetava tegevuse;

Säästev transport

21. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma säästva transpordisüsteemi, mis arvestab naiste ja meeste transpordivajadustega ning avaldab sealjuures keskkonnale vaid vähest mõju;
22. kutsub komisjoni üles suunama keskse liikumapaneva jõu, s.t. rahastamise sellistele teadustöö projektidele, mille eesmärgiks on töötada välja innovaatilisi ja säästvaid transpordilahendusi;
23. kutsub liikmesriike üles vähendama transpordisektori keskkonna- ja energiamõju ning parandama võrdseid võimalusi, suurendades IT-süsteemide ja vähese liiklusega ruumilise planeerimise kättesaadavust;
24. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles võtma kasutusele transpordihierarhia, milles oleks selgelt kindlaks määratud, millised transpordiliigid on esmatähtsad selleks, et saavutada üldised keskkonnaalased ja liiklusega seotud eesmärgid;
25. nõuab, et enne transpordihierarhia koostamist tuleb koguda statistilisi andmeid, et mõõta avaliku ja eratranspordi mõju keskkonnale igas erinevas kohalikus kontekstis ning kutsub riigiasutusi üles näitama selles küsimuses eeskujut;

26. palub liikmesriikidel arvestada asjaomaste auditeerimisasutuste poolt läbiviidavates riiklikes auditites riigiasutuste kasutatava transpordi mõju;
27. palub, et liikmesriigid soodustaksid sotsiaal- ja maksusoodustuste kaudu kaugtööd ning looksid töötaja kaitseks vastava õigusraamistiku;
28. kutsub liikmesriike üles oluliselt tugevdama kohalikku ühistransporti, suurendades veoteenuste kvantiteeti ja kvaliteeti, parandades transpordiviiside ja -vahendite turvalisust, mugavust ja füüsilist kättesaadavust ning pakkudes integreeritud ja täiendavaid transpordisüsteeme, sealhulgas alevikes ja maapiirkondades, ning seeläbi parandama naiste, puuetega inimeste ja vanurite reisimisvõimalusi, pakkudes neile suuremat sotsiaalset kaasatust ja parandades nende elutingimusi;
29. rõhutab, et investeerimine säästvasse transporti peab arvestama asjaoluga, et naised ja mehed tajuvad avalikku ruumi erinevalt ja see taju põhineb erinevatel riski hindamise meetoditel, mis tähendab, et prioriteetide hulka tuleb võtta turvaline keskkond transpordisüsteemides nii naiste kui meeste jaoks;

Hoolekanne ja rohelised töökohad

30. märgib, et rohelised töökohad näiteks põllumajandus-, energia-, transpordi-, tarbimis-, teadus-, tehnoloogia-, IT-, ehitus- või jäätmekäitlussektoris on rohelise majanduse seisukohast väga tähtsad;
31. kutsub liikmesriike üles edendama naiste ettevõtlust rohelises majanduses ja hõlbustama naiste juurdepääsu sellele alale, levitades andmeid, korraldades koolitusseminare ning luues meetmeid, et aidata naistel saavutada töö- ja eraelu vaheline tasakaal; kutsub liikmesriike üles soodustama naiste ettevõtlust keskkonnakaitse ja keskkonnasõbralike tehnoloogiate arendamisel näiteks sellistes valdkondades nagu taastuvad energiaallikad, põllumajandus ja turism, ning roheliste uuenduste väljatöötamisel, eelkõige teenindussektoris; märgib, et taastuvenergia aitab luua uusi töökohti naisettevõtjatele valdkondades, kus naiste töötus on eriti suur;
32. kutsub liikmesriike üles tagama, et naistel oleksid asjakohased töötingimused, juurdepääs korraliku tasemega tervishoiule, haridusele ja eluasemele ning et nad saaksid suurema sõnaõiguse sotsiaalses dialoogis, et hõlbustada üleminekut uutele rohelistele töökohtadele;
33. märgib, et säästev majandus tähendab „rohelist kõigile“ – inimväärsete töökohtade ja säästvate kogukondade loomist ning jõukuse õiglasema jaotuse võimaldamist;
34. märgib, et mitte ainult rohelised töökohad, vaid kõik tööd, millel on madal keskkonnamõju, on rohelises majanduses olulised; märgib, et sellist tööd võib leida erasektoris, kuid ka hoolekande valdkonnas, näiteks koolides ja hooldusteenuste alal;
35. kutsub liikmesriike üles tagama meeste ja naiste võrdse esindatuse poliitikakujundamise organites ning valitsuse nimetatud organites ja asutustes, mis tegelevad keskkonna- ja energiapoliitika ning roheliste töökohtade poliitika määramise, kavandamise ja rakendamise, et lisada sellesse soolise võrdõiguslikkuse aspekt; kutsub liikmesriike üles määrama rohkem naisi rohelise sektori juhtivatele ametikohtadele ja ettevõtete juhtkondadesse; rõhutab, et kui seda ei eesmärki ei ole võimalik vabatahtlikult

saavutada, tuleb demokraatia ja soolise võrdõiguslikkuse tugevdamiseks võtta suunatud meetmeid, st kehtestada näiteks kvoodid või kasutada muid meetodeid;

36. juhib tähelepanu asjaolule, et majanduse keskkonnasõbralik ümberkujundamine ja üleminek vähese CO₂-heitega majandusele põhjustab suure nõudluse oskustööliste järele; viitab tõsiasi, et naissoost töötajad on tugevalt alaesindatud taastuvenergiasektoris ning eelkõige teaduse- ja tehnoloogiamahukates ametites; peab seetõttu eriti tähtsaks, et liikmesriigid arendaksid välja tegevuskavad, mille eesmärk on ergutada naisi valima haridust ja elukutset tehnika-, teadus-, IT- ja teistes kõrgtehnoloogilistes valdkondades, kus tulevikus asub suur osa rohelistest ametikohtadest;
37. kutsub liikmesriike üles rakendama ja välja töötama asjakohaseid meetodeid, mis ergutaksid naisi valima hariduse ja elukutse keskkonna-, transpordi- või energiasektoris ning võitlema otsustavalt stereotüüpide vastu, mis seostavad karjääri loodus- ja rakendusteaduses meestega;
38. märgib vajadust toetada ja soodustada mikrokrediidi võimaldamist naistele väikeettevõtete jaoks;
39. kutsub liikmesriike üles rakendama ja välja töötama asjakohaseid meetodeid, mis ergutaksid mehi valima madala keskkonnamõjuga haridust ja elukutset hoolekandesektoris;
40. kutsub liikmesriike üles arendama Euroopa Liidu programmide, nagu Euroopa Regionaalarengu Fondi ja Euroopa Sotsiaalfondi kaudu välja koolituskursused selleks, et hõlbustada naiste juurdepääsu uutele rohelistele töökohtadele ja uuele madala keskkonnamõjuga tehnoloogiale nii era- kui ka avalikus sektoris; palub liikmesriikidel tagada, et naistöötajad kaasatakse rohkematesse koolitusprojektidesse ja -programmidesse, mis on seotud ökoloogilise ümberkujundamisega, st hõlmavad taastuvenergiasektorit ning teaduse- ja tehnoloogiamahukaid ametikohti, ning keskenduda naiste harimisele ja koolitamisele, andes neile vajalikud pädevused ja kvalifikatsiooni, et nad saaksid konkureerida töökohtadele meestega võrdsetel alustel ja edendada isiklikku karjääri; märgib, et meestel on põllumajandustootmises ja ettevõtluses kergem juurdepääs kõrgtehnoloogiale, mis on nõutav töötamiseks kõrge kvalifikatsiooniga töökohtadel rohelises majanduses;
41. on seisukohal, et selleks, et naised saaksid osaleda rohelises majanduses meestega võrdsetel alustel, on vaja lastehoiuvõimaluste ja vanurite hooldusteenuste väljaarendamist, et nii naistel kui ka meestel oleks võimalik ühitada oma tööelu pereeluga ning et oleksid tagatud naiste seksuaal- ja reproduktiivtervisega seotud õigused; on arvamisel, et poliitika ja reguleerimisega tuleks püüda pakkuda toetust sotsiaalkindlustusele, pereplaneerimisele ja lapsehooldusele, kuna naised saavad kasutada oma oskusi ja anda võrdse panuse rohelise majanduse edenemisse üksnes juhul, kui ühiskond täidab need nõudmised;
42. juhib tähelepanu asjaolule, et majanduse roheliseks muutmist on hakatud käsitleda majandusarengu ergutamise vahendina, eeskätt seoses majanduskriisi ja Euroopa 2020. aasta strateegiaga; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama jõupingutusi majanduse roheliseks muutmiseks ning soodustama investeringuid ja programme, millega edendatakse rohelist innovatsiooni ja töökohti ning mis on suunatud inimestele,

kes neid enim vajavad; rõhutab, et soolise võrdõiguslikkuse perspektiiv on ebavõrdsuse süvenemise vältimiseks möödapääsmatu;

43. kutsub liikmesriike üles koguma ja analüüsima sooliselt eristatud andmeid rahaliste vahendite jaotuse kohta seoses sooliselt eristunud sektorite ja rohelise innovatsiooniga, ning töötama välja näitajaid rohelise majanduse võimaliku eristatud mõju kohta territoriaalsele ja sotsiaalsele ühtekuuluvusele; kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja strateegilise juhtimise ning rea vahendeid, et reageerida tõhusalt tööhõive taseme ja tööturu struktuuri võimalikele muutustele;

Jätkusuutlik poliitika rahvusvahelistes suhetes

44. loodab, et üleminek laiematele ja jätkusuutlikumatele majanduslikele näitajatele ka arengupoliitikas toob arenguriikides kaasa suurema rõhu panemise sotsiaalsetele ja keskkonnaalastele eesmärkide ning et konkreetse poliitika ja reguleerimisega kindlustatakse naiste omandiõigused ja kontroll loodusvarade üle; rõhutab, et on vaja soodustada naiste juurdepääsu sellistele teenustele ja uuele tehnoloogiale, mida on vaja energeetika, veemajanduse, äriettevõtete ja põllumajandustootmise haldamiseks ja käitamiseks, rõhutab, et on vaja kaasata naisi rohkem ettevõtete ja organisatsioonide juhtimisse;
45. kutsub komisjoni üles täielikult tunnistama keskkonna halvenemise mitmest mõju ebavõrdsusele, eeskätt naiste ja meeste vahel, ning selle küsimusega tegelema, ja tagama naiste võrdsete õiguste edendamise uute kliimamuutust ja keskkonnasäästlikkust käsitlevate poliitiliste ettepanekute väljatöötamisel;
46. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles töötama välja näitajaid, et hinnata projektide ja programmide soospetsiifilist mõju ning soodustada rohelise majanduse saavutamiseks kasutusele võetud keskkonnastrateegiates soolist ja võrdõiguslikkuse aspekti;
47. kutsub komisjoni olema eriti teadlik, et mitmel pool maailmas on puhta vee kättesaadavus tüdrukutele ja naistele väga oluline, sest neil on sageli kohustus vett võtta ja see koju kanda; rõhutab, et samuti tähtis on kasutada põliselanikest naiste teadmisi kohaliku ökosüsteemi kohta;
48. palub komisjonil pöörata erilist tähelepanu asjaolule, et paljudes arenguriikides piiravad naiste võimalusi saada tööd rohelises majanduses veel väga tugevalt sotsiaalsed tingimused ja patriarhaalsed süsteemid ning et naised ei pääse ligi selles sektoris tööle asumiseks vajalikule teabele, haridusele ja tehnoloogiale;
49. kutsub komisjoni üles eriti tugevalt teadvustama, et miljardid inimesed on energia saamises täielikult sõltuvad biomassist ning et lapsed ja naised kannatavad tervisehäirete all, sest nemad koguvad, töötlevad ja kasutavad biomassi; rõhutab, et seetõttu on vaja investeerida taastuvatesse ja tõhusamatesse energiaallikatesse;
50. nõuab ELi ning kolmandate riikide vaheliste mitme- ja kahepoolsete kaubanduslepingute tulemuste mõju põhjalikku analüüsimist kliima-, soolisest ja säästva arengu aspektist lähtuvalt ja nõuab tungivalt, et komisjon kinnitaks selget toetust kliimamuutusega tegelemisele osana igasugusest kaubandusabist ning muust asjakohasest arenguabist;

51. kutsub komisjoni üles välja töötama programme, kus kaasaegse tehnoloogia ja eriteadmiste siire aitab arenguriikidel ja arenevatel piirkondadel kohaneda keskkonnamuutustega;
52. rõhutab, et soolist ebavõrdsust seoses juurdepääsuga sellistele ressurssidele, nagu mikrolaenu, krediit, teave ja tehnoloogia, tuleb kliimamuutuste vastu võitlemise strateegiate kindlaksmääramisel arvesse võtta;

o
o o

53. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide valitsustele.